

УДК 620.95:34.096

НЕОБХІДНІСТЬ ПЕРЕОСМИСЛЕННЯ БАЗОВОГО ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО АЛЬТЕРНАТИВНІ ВИДИ ПАЛИВА»

М.І. Кобець

*Інститут відновлюваної енергетики НАН України
м. Київ, 02094, вул. Гната Хоткевича, 20а,
тел. +38 (098) 904-09-94, e-mail: kobets125@gmail.com*

Проведено критичний аналіз чинного Закону України «Про альтернативні види палива» №1391-VI від 21.05.2009 року. Обґрунтовано необхідність його заміни новим законом з урахуванням законодавчих змін у сфері регулювання відновлюваних джерел енергії в Європейському Союзі.

Ключові слова: *відновлювана енергетика, відновлювані / альтернативні види палива, законодавче забезпечення, термінологія та визначення.*

THE NEED TO RETHINK THE BASIC LAW OF UKRAINE "ON ALTERNATIVE FUELS"

M. Kobets

*Institute for Renewable Energy NAS of Ukraine
20a Hnata Hodkevicha str., 02094, Kyiv, Ukraine,
tel. +38 (098) 904-09-94, e-mail: kobets125@gmail.com*

A critical analysis of the current Law of Ukraine "On Alternative Fuels" №1391-VI of 21.05.2009. The necessity of its replacement by a new law taking into account legislative changes in the field of regulation of renewable energy sources in the European Union is substantiated.

Keywords: *renewable energy, renewable/alternative fuels, legislation, terminology and definitions.*

ORCID: 0000-0003-4635-3154.

Відсутність скоординованого, теоретично обґрунтованого і цілісного підходу до процесу вдосконалення законодавства не дає можливості налагодити впорядковану, послідовну і виважену державну політику в енергетичній сфері.

Важливою складовою якості законодавчих актів є дотримання єдності термінології, її несуперечливості й логічної впорядкованості, відповідності національним і міжнародним термінологічним стандартам. Порушення вимог щодо термінів та їх визначень у законодавчих документах спричиняє неузгодженість і невпорядкованість, призводить до нечіткості та неоднозначності у розумінні та застосуванні законодавчих приписів.

Потенційно небезпечним є також порушення правил побудови дефініцій термінів у законодавчих актах. Їхнє призначення полягає в тому, щоб через чітку й однозначну дефініцію певного спеціального поняття забезпечити його правильне розуміння і практичне використання, запобігти будь-яким хибним тлумаченням.

Аналіз чинної нормативно-правової бази свідчить про наявність різноманітних термінологічних вад у сучасному українському законодавстві через недотримання вимог щодо термінів та їх визначень, ігнорування елементарних правил формальної логіки в процесі побудови законодавчих дефініцій.

Деякі положення Закону не виконуються не лише тому, що не розроблені механізми їх виконання, а просто тому, що вони взагалі не мають сенсу. Як приклад, вимоги Ст. 8: «Суб'єкти господарювання, внаслідок діяльності яких утворюється біомаса, що використовується для виготовлення біопалива та біокомпонентів, зобов'язані вести облік такої біомаси в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України». По-перше, суб'єкт господарювання, внаслідок діяльності якого утворюється біомаса (зазвичай це сільгоспвиробник), не зобов'язаний

знати, з якою метою хтось скуповує в нього так звану біомас», а по-друге, за 12 років після прийняття Закону України Кабмін так і не спромігся розробити зазначений Порядок.

Чинний Закон України «Про альтернативні види палива» демонструє повне нерозуміння законодавцем, що є схеми підтримки виробництва відновлюваних видів палива, запровадження яких вимагають обидві редакції Директиви ЄС про відновлювані джерела енергії (2009 та 2018 року). Певний час в Україні існували податкові пільги на імпорт обладнання для виробництва біопалив (які наразі скасовані). Проте стаття 7 Закону містить таке положення: «До техніки, обладнання, устаткування, що використовуються для реконструкції існуючих та будівництва нових підприємств з виробництва біопалив та таких, що використовуються для виготовлення та реконструкції технічних і транспортних засобів з метою споживання біопалив, відносяться товари, які класифікуються за кодами УКТ ЗЕД 8402, 8403, 8404, 8405, 8406, 8416, 8417, 8419, 8422 40 00, 8423 20 00 00, 8423 30 00 00, 8423 81, 8423 82, 8423 89 00 00, 8423 90 00 00, 8514».

По перше, не можна такого роду преференції встановлювати саме Законом України, а по-друге – більшість з вказаних кодів УКТ ЗЕД не має жодного стосунку до виробництва біопалив. Для довідки, наприклад, код 8423, це - обладнання для зважування, а код 8514 це – електричні печі та камери.